

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 323/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. K., V., zastúpeného advokátom JUDr. J. Ď., Advokátska kancelária, Ž., pre porušenie základných práv podľa čl. 16, čl. 17 ods. 1 a 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 2 a 3 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č. k. 9 Co 284/2008-104 z 12. marca 2009 a rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 13 C 284/2004-83 z 1. apríla 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. mája 2010 doručená sťažnosť Ing. J. K., V. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. Ď., Advokátska kancelária, Ž., ktorou namietal porušenie základných práv podľa čl. 16, čl. 17 ods. 1 a 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 2 ods. 2 a 3 a s čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) č. k. 9 Co 284/2008-104 z 12. marca 2009 a rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) č. k. 13 C/284/2004-83 z 1. apríla 2008.

2. Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľ bol odporcom v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 284/2004 o vypratanie nehnuteľnosti a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Rozsudkom okresného súdu č. k. 13 C 284/2004-83 z 1. apríla 2008 bola sťažovateľovi ako odporcovi uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosť a odovzdať ju navrhovateľovi, vzájomný návrh sťažovateľa bol zamietnutý a sťažovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Na základe podaného odvolania sťažovateľa krajský súd rozsudkom č. k. 9 Co 284/2008-104 z 12. marca 2009 potvrdil napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu a sťažovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania.

3. Sťažovateľ považuje rozsudok okresného súdu č. k. 13 C 284/2004-83 za nezrozumiteľný, ako aj nevykonateľný, pretože podľa jeho názoru nie je zrejmé, „čo má fakticky odporca vypratať“. Sťažovateľ spochybňuje právny úkon nadobudnutia žalovanej nehnuteľnosti kúpnu zmluvou a namieta, že okresný súd sa nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré uviedol vo vzájomnom návrhu z 8. januára 2008, a ďalej v podaní uvádza, že „sa nestotožňuje s konštatovaním súdu o tom, že odporca nesplnil zákonom požadované podmienky vydržania v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka“.

4. Podľa sťažovateľa „Vzhľadom k tomu, že Okresný súd pri posudzovaní vzájomného návrhu dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, došlo k nesprávnemu súdnemu rozhodnutiu. Krajský súd v predmetnom rozhodnutí napriek vyššie uvedeným skutočnostiam rozsudok Okresného súdu v Žiline 13 C 284/2004-83 potvrdil. ... Sťažovateľ je toho názoru, že dotknutý Krajský súd v Žiline a Okresný súd v Žiline nesprávne interpretoval a v rozpore s Ústavou aplikoval na daný prípad príslušné

ustanovenia Občianskeho zákonníka § 134 a nasl.“, čím malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu označeným ustanovení ústavy a dohovoru.

5. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo Ing. J. K. podľa článkov čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a porušenie jeho základných práv v čl. 16, čl. 17, ods. 1 a 5 a čl. 46 ods. 1, 2 č. čl. 47 ods. 1, 2, 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č. k. 9 Co 284/2008-104 a rozsudkom Okresného súdu v Žiline č. k. 13 C 284/2004-83 v celom rozsahu porušené boli.

Rozsudok Krajského súdu v Žiline 9 Co 284/2008-104 ako i rozsudok Okresného súdu v Žiline č. k. 13 C 284/2004-83 v celom rozsahu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Ing. J. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia...“

II.

1. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

3. V súlade s čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

4. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

5. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

7. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

8. Sťažovateľ namieta porušenie ďalej citovaných ustanovení ústavy a dohovoru. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ viaceré označené ustanovenia len taxatívne vymenúva, avšak v sťažnosti neuvádza, v čom vidí príčinnú súvislosť medzi namietanými rozhodnutiami a postupom všeobecných súdov, a základnými právami, ktorých porušenie namieta.

9. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

10. Podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

11. Podľa čl. 16 ods. 1 ústavy nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

12. Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok. Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

14. Podľa čl. 47 ods. 1 ústavy každý má právo odoprieť výpoveď, ak by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe. Podľa čl. 47 ods. 2 ústavy každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

15. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

16. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

III.

A. K namietanému porušeniu označených práv rozsudkom okresného súdu č. k. 13 C 284/2004-83 z 1. apríla 2008

1. Sťažovateľ podal proti napadnutému rozsudku okresného súdu č. k. 13 C 284/2004-83 odvolanie, o ktorom rozhodoval krajský súd v konaní vedenom pod č. k. 9 Co 284/2008-104. Sťažovateľ teda využil možnosť podania riadneho opravného prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu okresného súdu. Podľa zistení ústavného súdu sťažovateľ proti rozsudku krajského súdu č. k. 9 Co 284/2008-104 dovolanie nepodal.

2. Vo vzťahu k namietanému rozsudku okresného súdu ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky. Preto pokiaľ je o ochrane sťažovateľom označeného základného práva alebo slobody oprávnený konať alebo rozhodovať iný všeobecný súd, ústavný súd jeho sťažnosť už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

3. Podľa právneho názoru ústavného súdu po zistení nedostatku právomoci v konaní pred ústavným súdom už nie je potrebné skúmať, či sú alebo, nie sú splnené ďalšie procesné podmienky. Tomuto postupu totiž bráni zistený nedostatok neodstrániteľnej procesnej prekážky spočívajúci v nedostatku právomoci ústavného súdu (podobne PL. ÚS 3/98).

4. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v časti smerujúcej proti rozhodnutiu okresného súdu č. k. 13 C 284/2004-83 odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

**B. K namietanému porušeniu označených práv rozsudkom krajského súdu
č. k. 9 Co 284/2008-104 z 12. marca 2009**

1. Rozsudok krajského súdu č. k. 9 Co 284/2008-104, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu č. k. 13 C 284/2004-83, nadobudol právoplatnosť 11. mája 2009.

2. Sťažovateľ podal sťažnosť na poštovú prepravu 29. apríla 2010 a sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 3. mája 2010.

3. Z uvedeného vyplýva, že od 11. mája 2009, keď sťažovateľom napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť, do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. do 29. apríla 2010, uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Preto sťažnosť podaná ústavnému súdu 29. apríla 2010, takmer rok po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, bola podaná oneskorene.

4. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť v časti smerujúcej proti rozhodnutiu krajského súdu č. k. 9 Co 284/2008-104 odmietol pre oneskorenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2010